

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg vil gerne erklære mig ganske enig med hr. Poul Dam om, at betænkninger eller andre redegørelser, der er bestemt for folketinget som grundlag for dets arbejde, principielt bør tilgå folketinget først og i hvert fald samtidig med, at sådanne redegørelser overgives til pressen.

Jeg vil også gerne sige, at det er den hovedretningslinje, vi følger i regeringen. Offentliggørelse af betænkninger og andre redegørelser af almen interesse finder normalt sted på den måde, at den pågældende minister, der har modtaget betænkningen, fremsender det fornødne antal eksemplarer til folketinget og samtidig hermed stiller betænkningen til rådighed for dagspressen. Jeg kan som eksempel på dette bare henviser til, at i dag vil den såkaldte Krogstrup-rapport blive omdelt til folketingets medlemmer, og samtidig vil pressen få den.

Hr. Poul Dam har motiveret det stillede spørgsmål under konkret henvisning til den lige afgivne byggerapport. Det mener jeg til gengæld at måtte sige er uheldigt valgt som grundlag for kritik af regeringen, in casu af boligministeren. Byggerapporten er ikke afgivet af et udvalg nedsat af boligministeriet. Den daværende boligminister, hr. Kaj Andresen, anmodede den 18. august 1967 den selvejende institution Byggecentrum om at nedsætte et udvalg til at foretage en alsidig undersøgelse af byggeriets forhold og afgive en rapport om undersøgelsens resultat. Under hensyn til, at undersøgelserne også kunne berøre den rolle, de offentlige myndigheder spiller, blev der lagt vægt på, at udvalget ikke blev nedsat af boligministeriet, men udpeget af en selvstændig, uafhængig institution. Der blev heller ikke af boligministeren givet udvalget et konkret kommissorium.

Byggecentrum nedsatte derefter udvalget, som afgav rapporten, og det er derfor Byggecentrum og ikke regeringen, som har offentliggjort og udsendt rapporten. Jeg tør ikke sige, hvad den egentlige grund kan være til, at den blev tilstillet pressen før folketingets medlemmer, hvad jeg selvsagt også i dette tilfælde havde ønsket ikke var sket, men jeg kan gætte på, at det har knæbet med at få betænkningen frem i det fornødne antal eksemplarer til det tidspunkt,

da pressemødet var ansat. Og så kan jeg betro hr. Poul Dam, at også regeringen bortset fra et enkelt eksemplar til boligministeren først fik eksemplarer af rapporten, efter at pressen havde fået den. Heller ikke vi var helt tilfredse med det.

Nu synes jeg så, vi må sige: enhver kan jo fejle. Jeg er enig med hr. Poul Dam, men jeg må også sige, at hvis jeg ikke husker forkert — og det tror jeg ikke jeg gør — så måtte jeg læse i pressen, at hr. Poul Dam ville stille dette spørgsmål til mig. Vice versa.

Poul Dam: Jeg er enig i, at statsministeren burde have fået en direkte meddelelse om dette spørgsmål, men situationen var måske sådan, at man syntes, der var en vis mening i lige for lige-princippet.

Nu ved jeg godt, at byggerapporten er lavet af Byggecentrum på en lidt mærkelig måde, men jeg ved også, hvem der har betalt rapporten; det står smukt på boligministeriets bevilling for indeværende finansår.

Jeg forstod, at statsministeren var enig i, at den aktuelle debat burde have en større plads. Jeg skal lade være med at nævne et spørgsmål, der også interesserer mig, nemlig spørgsmålet om lovforslag, som siver ud til pressen, længe før de fremsættes i folketinget, hvorefter der kommer et forbud mod at diskutere, hvad der står i lovforslagene, til trods for at de er sivet ud. Det skal jeg lade være med at omtale yderligere, det kan jeg drøfte med den pågældende minister ved lejlighed.

Men jeg har i min skriftlige begrundelse nævnt tanken om de helt akutte debatter, altså tanken om i folketingets forretningsorden at få indført mulighed for debatter om noget, der er helt dagsaktuelt, således at vi ikke skal vente en uge, 14 dage, 3 uger på at få noget, der kan ligne en debat om et aktuelt spørgsmål. For at det skal kunne ske, skal folketinget, folketingets præsidium osv. være interesseret i det, men vi skulle jo også gerne vide, om regeringen ville være villig til i denne henseende at dele vilkår med f. eks. den engelske regering og andre vel arbejdende regeringer.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Hvad angår spørgsmålet om ændringer i